

Brüssel, 7.10.2013
COM(2013) 483 final/2

Corrigendum
annule et remplace COM(2013) 483 final du 28 juin 2013
Concerne toutes les versions linguistiques

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Liikmesriikide edusammud seoses liginullenergiahoonetega

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Liikmesriikide edusammud seoses liginullenergiahoonetega

SISUKORD

1.	Sissejuhatus	4
2.	Liginullenergiahoone määratluse kohaldamine praktikas.....	5
3.	Vahe-eesmärgid.....	6
4.	Poliitikasuunad ja meetmed liginullenergiahoonete edendamiseks.....	6
4.1.	Direktiivi 2009/28/EÜ artikli 13 lõikega 4 seotud aruandlus	7
4.2.	Poliitikasuunad ja meetmed, millega stimuleeritakse hoonete ümberehitamist liginullenergiahooneteks	8
5.	Kokkuvõte ja pilguheit tulevikku.....	8
5.1.	Kokkuvõte	8
5.2.	Pilguheit tulevikku	9
1. lisa:	Liginullenergiahoone riiklike määratluste ülevaade.....	10

1. SISSEJUHATUS

Hooned on ELi energiatõhususe poliitikas eriti olulised, kuna peaaegu 40%¹ energia lõpptarbimisest ja 36 % kasvuhoonegaaside heitest langeb elu-, kontori-, äri- ja muude hoonete arvele. Euroopa hoonete energiatõhususe suurendamine on oluline mitte üksnes ELi 2020. aasta eesmärkide saavutamiseks, vaid ka selleks, et saavutada kliimastrateegia pikemaajalised eesmärgid, mis on sätestatud vähese CO₂-heitega majanduse tegevuskavas aastani 2050².

Direktiiv 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta³ (edaspidi „hoonete energiatõhususe direktiiv“) on peamine ELi tasandi õigusakt Euroopa hoonete energiatõhususe suurendamiseks. Kõnealuse direktiivi põhielement, eelkõige pikemaajaliste eesmärkide saavutamiseks, on selles sätestatud nõuded liginullenergiahoonete kohta.

Hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 9 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid „tagama, et:

- (a) 31. detsembriks 2020 on kõik uued hooned liginullenergiahooned ning
- (b) pärast 31. detsembrit 2018 on uusehitised, mida kasutavad ja omavad riigiasutused, liginullenergiahooned.”

Lisaks peavad liikmesriigid koostama liginullenergiahoonete arvu suurendamiseks riiklikud kavad, mis võivad sisaldada eri liiki hoonete puhul erinevaid eesmärke.

Artikli 9 lõikega 2 on lisaks ette nähtud, et liikmesriigid töötavad välja poliitikasuunad ja võtavad meetmed, nagu näiteks eesmärgid stimuleerida renoveeritavate hoonete ümberehitamist liginullenergiahooneteks, ning annavad sellest komisjonile teada oma riiklikes kavades.

Artikli 9 lõikes 3 on sätestatud: „Riiklik kava sisaldab muu hulgas järgmisi elemente:

- (a) liikmesriigi liginullenergiahoonete määratluse detailne praktiline kohaldamine, mis kajastab riiklike, piirkondlike või kohalike tingimusi ja mis sisaldab primaarenergiatarbimise arvnäitajat väljendatuna kWh/m² aastas...;
- (b) vahe-eesmärgid uute hoonete energiatõhususe parandamiseks 2015. aastaks...;
- (c) teave poliitikate ja vastu võetud finants- või muude meetmete kohta (...), sealhulgas üksikasjad, mis käsitlevad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tarbimist uutes hoonetes ja oluliselt rekonstrueeritavates hoonetes seoses direktiivi 2009/28/EÜ artikli 13 lõikega 4 ja käesoleva direktiivi artiklitega 6 ja 7.”

Artikli 9 lõike 5 kohaselt peab komisjon riiklike kavade alusel avaldama 2012. aasta detsembriks ning seejärel iga kolme aasta tagant aruande liikmesriikides tehtud edusammude kohta.

Käesolev esimene aruanne põhineb suurel määral tabelil, mille olid 2012. aasta novembri lõpu seisuga esitanud 8 liikmesriiki (BE, DK, CY, FI, LT, NL, SE ja UK) liginullenergiahooneid käsitlevates riiklikes kavades. Vahepeal on veel kuus liikmesriiki (BG, DE, FR, HU, IE ja SK) esitanud oma riikliku kava, kuid neid ei ole analüüsis arvesse võetud. Lisaks on selliste

¹ Aastal 2010. Vt „Energeetika-, transpordi- ja keskkonnanäitajad“, 2012. aasta väljaanne, Euroopa Komisjon. Selle hinnangu puhul on kodumajapidamiste ja teenustesektori energia lõpptarbimine kokku liidetud. Tuleb märkida, et see hõlmab näiteks seadmete elektritarbimist, kuid ei hõlma tööstushoonete energiatarbimist.

² KOM (2011) 112.

³ ELT L 11, 18.6.2010, lk 13.

liikmesriikide puhul, kes ei ole esitanud riiklikku kava, võetud edusamme käsitlevat teavet liikmesriigi energiatõhususe tegevuskavast, kui selline teave oli kättesaadav. Kolmeteistkümnes teises riiklikus energiatõhususe kavast (BG, EE, FI, FR, HU, IE, IT, LU, MT, PL, ES, NL ja UK) on viidatud liginullenergiahooneid käsitlevatele eesmärkidele. Lisaks kasutatakse käesolevas aruandes teavet, mis on saadud riiklikest taastuvenergia tegevuskavadest⁴ ja liginullenergiahooneid käsitlevast eriuuringust⁵.

Üldise tähelepanekuna tuleb märkida, et esitusviisi ja sisu poolest on riiklikud kavad väga erinevad. See kajastab asjaolu, et liginullenergiahooneid käsitlevate riiklike meetmete väljatöötamine on erinevas etapis ning kava esitamiseks puudub vorm. Kõik riiklikud kavad sisaldavad aga märkimisväärselt rohkem teavet kui esitati teises riiklikus energiatõhususe kavast.

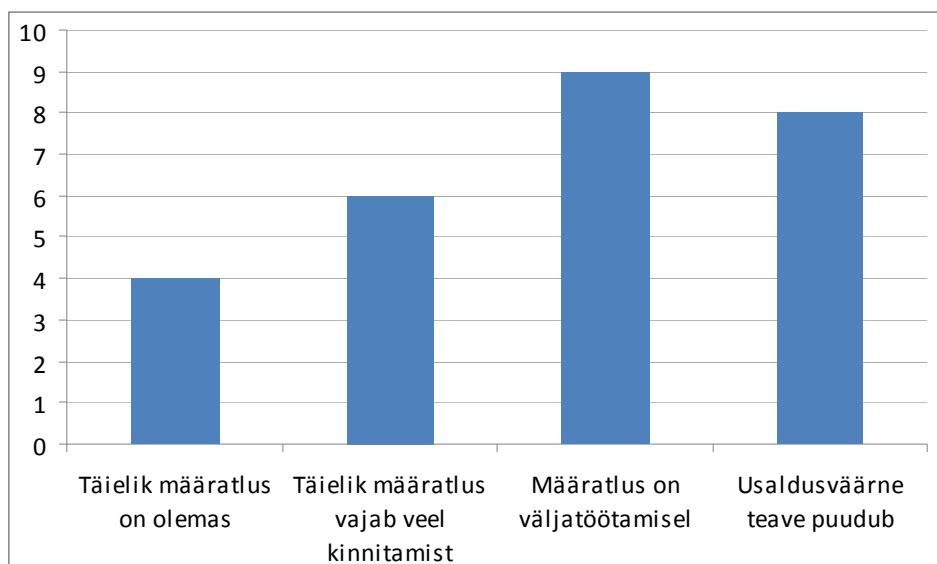
2. LIGINULLENERGIAHOONE MÄÄRATLUSE KOHALDAMINE PRAKTIKAS

Hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 2 punkti 2 kohaselt on liginullenergiahoone „hoone, mille I lisa kohaselt määratud energiatõhusus on väga suur. Nullilähedane või väga väike nõutava energia kogus peaks olulisel määral pärinema taastuvatest energiaallikatest, sealhulgas kohapeal või lähikümbruses taastuvatest energiaallikatest toodetud energiast;”

Kui hoonete energiatõhususe direktiivis on kehtestatud raamistik liginullenergiahoonete määratlemiseks, siis selle määratluse lõplik üksikasjalik kohaldamine praktikas (nt mida tähendab „väga suur energiatõhusus”) on liikmesriigi ülesanne.

Kättesaadava teabe analüüs (vt üksikasjalikumad ülevaadet 1. lisa) näitab, et kuigi enamikes liikmesriikides liigitakse liginullenergiahoone mõiste määratlemise poole, on üksnes neli liikmesriiki (BE, CY, DK ja LT) näinud ette määratluse, mis hõlmab nii arvulist eesmärki kui ka taastuvenergiaallikate osakaalu. Muudes liikmesriikides on mõiste määratlemisel jõutud erinevatesse etappidesse (vt joonist allpool).

Joonis 1. Olukord liikmesriikides seoses liginullenergiahoone määratluse väljatöötamisega.

⁴ Direktiivi 2009/28/EÜ kohaselt tuleb koostada riiklikud taastuvenergia tegevuskavad, mis on kättesaadaval veebilehel http://ec.europa.eu/energy/renewables/action_plan_en.htm.

⁵ *Towards nearly zero-energy buildings - Definition of common principles under the EPBD*. Ecofys, jaanuar 2013.

Mõned liikmesriigid on seadnud eesmärgid, mis ulatuvad kaugemale liginullenergiahooneid käsitlevatest nõuetest, näiteks nullenergiahooned Madalmaades, plussenergiamaajad Taanis ja Prantsusmaal, uued kliimasõbralikud hooned Saksamaal ning standardid Ühendkuningriigis, millega keelatakse CO₂-heide täielikult.

Kui on kehtestatud arvuline näitaja, on nõuded väga erinevad ning jäävad vahemikku 0–220 kWh/m²/aastas. Võib tekkida küsimus, kas suurem energiatarbimise tase on kooskõlas hoonete energiatõhususe direktiivi kohase liginullenergiahoone määratlusega.

Seoses taastuvenergia osakaaluga on aruanded sama erinevad ning üksnes mõned riigid on määranud kindlaks konkreetse miinimumprotsendi (BE, CY, DK ja LT). Muud liikmesriigid on esitanud üksnes kvalitatiivset teavet (BE, DE, EL, IE, LT, NL, SE ja UK). Mõned liikmesriigid on teatanud, et taastuvenergia osakaal määratakse kindlaks siis, kui liginullenergiahoone riiklik määratlus on senisest põhjalikumalt välja töötatud (vt ka punkt 4.1).

Ükski liikmesriik ei ole teatanud õiguskorrast, mille alusel nad võivad hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 9 lõike 6 kohaselt otsustada, et nad ei kohalda liginullenergiahooneid käsitlevaid nõudeid eristel ja põhjendatavatel juhtudel, kus asjaomase hoone majandusliku olemusringi põhjal arvatud tasuvusanalüüs on negatiivne.

3. VAHE-EESMÄRGID

Artikli 9 lõike 3 punkti b kohaselt sisaldavad riiklikud kavad muu hulgas „*vahe-eesmäärke uute hoonete energiatõhususe parandamiseks 2015. aastaks*”.

Sellised vahe-eesmärgid on püstitatud 15 liikmesriigis (BE, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, HU, IE, LV, LT, SI, SE, NL ja UK). Kuid kuna direktiiviga ei ole kindlaks määratud, millist liiki peavad eesmärgid olema, on liikmesriigid kasutanud vahe-eesmärkide seadmisel erinevaid lähenemisviise (vt täpsemalt 1. lisast). Enamik riike on need eesmärgid määratlenud energiatõhususe miinimumnõuetena (nt 2015. aastal 50 kWh/m²/aastas) või vastavalt sellele, millise energiamärgise tasemeni tuleb teatavaks aastaks jõuda (nt tase B aastaks 2015). Teistes liikmesriikides on vahe-eesmärgiks see, et „kõik uued hooned” või „kõik uued üldkasutatavad hooned” on 2015. aastaks liginullenergiahooned.

Mõned liikmesriigid (CZ, EE ja NL) on kehtestanud arvulised eesmärgid 2015. aastaks ehitatavate uute hoonete või uute üldkasutatavate hoonete jaoks.

Mitu liikmesriiki (BE, CZ, DE, DK, EE, IE, NL ja UK) on rõhutanud, et eeskujuks peaks olema avalik sektor, kehtestades konkreetsed vahe-eesmärgid üldkasutatavate hoonete jaoks.

Vaid mõnes liikmesriigis (BE, DK ja IE) on kehtestatud vahe-eesmärgid olemasolevate hoonete ümberehitamiseks liginullenergiahooneteks.

4. POLIITIKASUUNAD JA MEETMED LIGINULLENERGIAHOONETE EDENDAMISEKS

Hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 9 lõike 3 punkti c kohaselt peavad riiklikud kavad sisaldama järgmist: „*teave poliitikate ja vastu võetud finants- või muude meetmete kohta lõigete 1 ja 2 kontekstis, et edendada liginullenergiahooneid, sealhulgas riiklike nõuete ja meetmete üksikasjad, mis käsitlevad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tarbimist uutes hoonetes ja oluliselt rekonstrueeritavates hoonetes seoses direktiivi 2009/28/EÜ artikli 13 lõikega 4 ja käesoleva direktiivi artiklitega 6 ja 7.*”

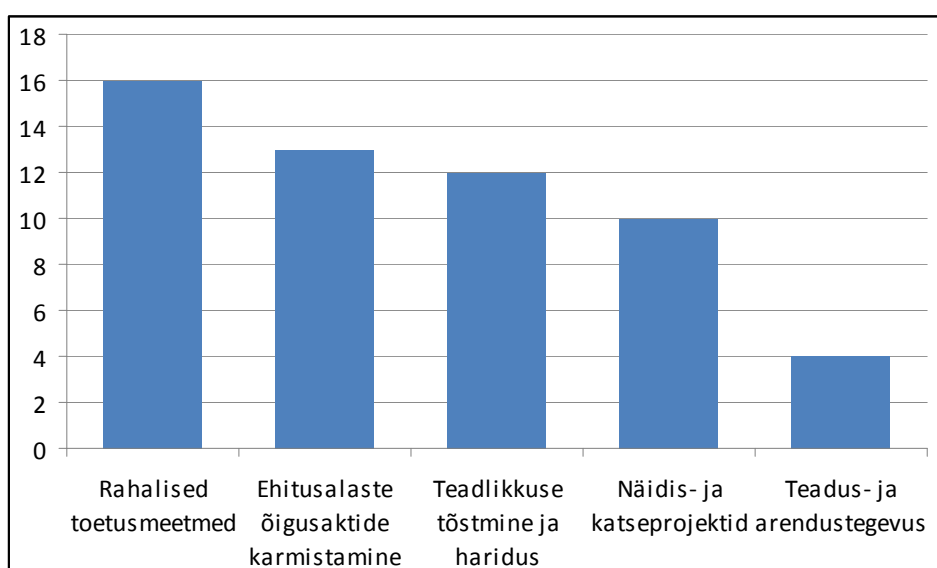
Liikmesriigid on teatanud paljudest riiklikes kavades ja energiatõhususe kavades esitatud poliitikasuundadest ja meetmetest, millega toetatakse liginullenergiahooneid käsitlevate

eesmärkide saavutamist (vt tabel allpool). Siiski jääb sageli selgusetuks, mil määral kõnealused meetmed on suunatud konkreetselt liginullenergiahoonetele.

Kõige sagedamini mainiti finantsinstrumente ja toetusmeetmeid, sealhulgas notaritasudega seotud maksusoodustused, hüpoteeklaenu intressitoetused energiasäästlike eluasemete puhul ning madala intressimääraga laenu eluasemete energiasäästlikuks muutmiseks. Lisaks sellele nimetati ehitusalaste õigusaktide karmistamist, teadlikkuse tõstmist, haridus- ja koolitusmeetmeid ning eriti tõhusaid hooneid käsitlevaid katse- ja näidisprojekte.

Vaid mõni liikmesriik on teatanud konkreetsetest meetmetest, mis käsitlevad üldkasutatavaid hooneid. Üldkasutatavate hoonete suhtes võetud meetmete ulatus on liikmesriikides väga erinev. Kui mõnes liikmesriigis kohaldatakse neid meetmeid üksnes keskvalitsuse hoonetele, siis mujal liikmesriikides kõigile avalikus omanduses olevatele hoonetele või kõigile üldkasutatavatele hoonetele.

Joonis 2. Peamised liginullenergiahooneid toetavad poliitikasuunad ja meetmed liikmesriikides

4.1. Direktiivi 2009/28/EÜ artikli 13 lõikega 4 seotud aruandlus⁶

Hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 9 lõike 3 punkti c kohaselt peavad liikmesriigid oma riiklikus kavases esitama komisjonile ka „...riiklike nõuete ja meetmete üksikasjad, mis käsitlevad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tarbimist uutes hoonetes ja oluliselt rekonstrueeritavates hoonetes seoses direktiivi 2009/28/EÜ artikli 13 lõikega 4....”

Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamist käsitleva direktiivi 2009/28/EÜ (edaspidi „taastuvallikatest toodetud elektrienergia direktiiv”) artikli 13 lõikes 4 on sätestatud:

„Liikmesriigid sätestavad oma ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades asjakohased meetmed igat liiki taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu suurendamiseks ehitussektoris.

Nimetatud meetmete kehtestamisel või oma piirkondlikes toetuskavades võivad liikmesriigid võtta arvesse siseriiklikke meetmeid, mis on seotud energiatõhususe ja koostootmisega ning passiivmajade või madal- või nullenergiamajadega.

⁶ ELT L 355, 5.6.2009, lk 16.

Liikmesriigid sätestavad 31. detsembriks 2014 oma ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades ... taastuvatest energiaallikatest pärit energia kasutamise miinimumtaseme uute ja suuremahulisele renoveerimisele minevate olemasolevate ehitiste puhul.”

Vaid mõni liikmesriik teatas, et see nõue on olemas riiklikus kavas või energiatõhususe kavas (vt 1. lisa, viimane veerg). Mõned liikmesriigid on riiklikus taastuvenergia tegevuskavas siiski esitanud hoonetes kasutatava taastuvenergia osakaalu, kuid mitte eriti üksikasjalikult. Selle põhjuseks on tõenäoliselt asjaolu, et riiklike taastuvenergia tegevuskavade esitamise tähtaeg oli 30. juuni 2010 ning selleks ajaks olid üksikud liikmesriigid jõudnud välja töötada liginullenergiahooneid käsitlevad üksikasjalikud poliitikasuunad.

Seoses hoonetega nimetavad liikmesriigid taastuvenergia tegevuskavades peamiselt päikese soojusenergia kasutamise miinimumtasest sooja vee tootmisel (CY, EL, IT, PT, ES).

Seoses taastuvenergiaga osutatakse liginullenergiahooneid käsitlevates riiklikes kavades kas taastuvallikatest toodetud elektrienergia direktiivi alusel võetud meetmetele ja kõnealuse direktiivi rakendamisele (BE Flaami piirkond, DK ja SE) või kirjeldatakse konkreetseid taastuvenergia toetusmeetmeid (DK).

4.2. Poliitikasuunad ja meetmed, millega stimuleeritakse hoonete ümberehitamist liginullenergiahooneteks

Hoonete energiatõhususe direktiivi Artikli 9 lõikega 2 on ette nähtud, et liikmesriigid „*järgides avaliku sektori eeskuju töötavad välja poliitikasuunad ja võtavad meetmed, nagu näiteks eesmärgid stimuleerida renoveeritavate hoonete ümberehitamist liginullenergiahooneteks, ning annavad sellest komisjonile teada ... riiklikes kavades.”*

Mõned liikmesriigid tõepoolest teatasid konkreetsetest meetmetest olemasolevate hoonete ümberehitamiseks liginullenergiahooneteks (DK, FR, IE, MT, NL, SE, UK). Kui mõnes liikmesriigis on kehtestatud konkreetset ehitusalased õigusaktid hoonete ümberehitamiseks (DK, IE, SE), siis teistes liikmesriikides eelistatakse rahalisi hüvitisi nagu tagasimaksud, maksusoodustused ning soodsad pangalaenu (MT, UK) või kavandatakse uuringuid (NL).

5. KOKKUVÕTE JA PILGUHEIT TULEVIKKU

5.1. Kokkuvõte

2012. aasta novembri lõpuks olid komisjonile liginullenergiahooneid käsitleva riikliku kava esitanud vaid üheksa liikmesriiki (BE, DK, CY, FI, LT, IE, NL, SE ja UK). Seoses liginullenergiahoone praktilise määratlusega esitasid üksnes viis liikmesriiki (BE, CY, DK, IE ja LT) määratluse, mis hõlmab nii arvulist eesmärki kui ka taastuvenergiaallikate osakaalu.

Viisteist liikmesriiki (BE, CZ, DK, EE, FI, DE, GR, HU, IE, LV, LT, SL, SE, NL ja UK) esitasid vahe-eesmärgid uute hoonete energiatõhususe suurendamiseks 2015. aastaks. Enamike eesmärkide puhul keskendutakse ehitusalaste õigusaktide karmistamisele ja/või energiamärgise tasemele.

Kuigi enamik liikmesriike on teatanud mitmest liginullenergiahoonete edendamiseks võetud toetusmeetmest, sealhulgas finantsstiimulid, ehitusalaste õigusaktide karmistamine, teadlikkuse tõstmine ning näidis- ja katseprojektid, ei ole alati selge, mil määral kõnealused meetmed käsitlevad konkreetset liginullenergiahooneid.

Seepärast tuleb järeldada, et liikmesriigid ei ole olnud piisavalt edukad liginullenergiahooneid käsitleva 2020. aasta eesmärgi saavutamiseks vajalike ettevalmistuste tegemisel.

Nõuetekohase ja õigeaegse ettevalmistuse puudumine suurendab riski, et liikmesriigid ei täida uute liginullenergiahoonete jaoks sätestatud tähtaegu. Lisaks valitseb ehitussektoris

ebakindlus seoses liginullenergiahooneid käsitleva reguleeriva ja poliitikaraamistikuga, kuna puuduvad selged määratlused, vahe-eesmärgid ja konkreetsed toetusmeetmed. Selle tulemusena viibivad vajalikud investeeringud tehnoloogiasse, protsessidesse ja koolitusse ning väheneb sektori konkurentsivõime.

Samuti võib EL osaliselt ilma jääda kasust, mida hoonete kaudu peaks saama pikaajaliste kliima- ja energiaeesmärkide saavutamisel. Võttes arvesse selle kasu suurust on ebatõenäoline, et see puudujääk korvatakse säästuga muudes sektorites.

Selline seisak näitab ka seda, et liikmesriikidel on raskusi liginullenergiahoone üksikasjaliku praktilise määratluse kehtestamisel hoonete energiatõhusust käsitleva direktiivi reguleerimisalas, mis suurendab veelgi ehitussektori ebakindlust.

Kuna komisjon on liikmesriikidelt saanud üksnes piiratud teavet, ei ole võimalik riiklike kavasad nõuetekohaselt hinnata, eelkõige seda, kas liikmesriikide kavandatud meetmed on asjakohased hoonete energiatõhususe direktiivi eesmärkide suhtes.

5.2. Pilguheit tulevikku

Liikmesriigid, kes ei ole veel riiklikku kava komisjonile esitanud, peaksid seda viivitamata tegema. Sellega seoses võtab komisjon kõnealuste riikide suhtes vahetult jätkumeetmeid.

Osa liikmesriike on oma riikliku kava juba saatnud ning komisjon hakkab kõigepealt hindama nende täielikkust. Kui kava on puudulik, palub komisjon esitada täiendavat ja üksikasjalikumaid teavet. Selleks et lihtsustada sellise teabe esitamist, tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks spetsiaalne vorm, mille kasutamine on vabatahtlik. Liikmesriikidel soovitatakse tungivalt kõnealust vormi kasutada, et suurendada kavade võrreldavust ja lihtsustada nende analüüsi.

Seejärel hindab komisjon riiklike kavasad üksikasjalikult, pöörates eelkõige tähelepanu liginullenergiahoone määratluse üksikasjalikule kohaldamisele praktikas, vahe-eesmärkidele ja kavandatud toetusmeetmetele. Vajaduse korral taotleb komisjon liikmesriikidelt täiendavat eriteavet liginullenergiahooneid käsitlevate nõuete kohta, nagu on ette nähtud hoonete energiatõhususe direktiivi artikli 9 lõikega 4. Selle hindamise põhjal töötab komisjon välja tegevuskava ja vajaduse korral esitab ettepaneku võtta meetmeid, millega suurendada liginullenergiahoonete arvu ja innustada parima tava rakendamist olemasolevate hoonete kulutõhusaks ümberehitamiseks liginullenergiahooneteks.

Komisjonil on liikmesriikide jaoks kavas koostada ka tõlgendamisujuhised, et neil oleks lihtsam edasi arendada hoonete energiatõhususe direktiivis sätestatud liginullenergiahoone määratluse üksikasjalikku kohaldamist praktikas. Hoonete energiatõhususe direktiivi artikliga 26 loodud komiteed kasutatakse liikmesriikidega konsulteerimiseks nimetatud juhiste koostamise ajal. Vajaduse korral viidatakse ka Euroopa Standardikomitees volituse M/480 alusel käimasolevale standardimistöele, hoonete energiatõhususe direktiivi kohaste kooskõlastatud meetmete tulemustele kõnealuses valdkonnas ning taastuvallikatest toodetud elektrienergia direktiivi kohastele arengusuundadele. Tuleb märkida, et liikmesriigid ei saa kõnealuste juhiste koostamist tuua ettekäändena, et viivitada veelgi riiklike kavade esitamisega ja hoonete energiatõhususe direktiivis sätestatud liginullenergiahooneid käsitlevate nõuete täieliku rakendamisega.

Komisjon kasutab täielikult talle aluslepinguga antud volitusi, et tagada hoonete energiatõhususe direktiivi ning selles sätestatud liginullenergiahooneid käsitlevate nõuete nõuetekohane ülevõtmine ja rakendamine kogu ELis.

Kokkuvõttes tuleb tõdeda, et liikmesriigid peavad hoonete energiatõhususe direktiivis sätestatud liginullenergiahooneid käsitlevate nõuete rakendamiseks tehtavaid jõupingutusi

märgatavalt suurendama, et mitte seada ohtu ELi pikaajaliste kliimaeesmärkide saavutamist ning et ehitussektor saaks liginullenergiahoonetega seotud võimalusi täielikult ära kasutada.

1. lisa: Liginullenergiahoone riiklike määratluste ülevaade⁷

Riik	Praktikas kohaldamise kirjeldus Artikli 9 lõike 3 punkt a	Energianõudluse arvuline näitaja Artikli 9 lõike 3 punkt a	Vahe-eesmärgid Artikli 9 lõike 3 punkt b	Taastuvenergiaallikate osakaal Artikli 9 lõike 3 punkt C
AT	Austrias on käimas protsess kokkuleppele jõudmiseks liginullenergiahoone määratluse osas. Praegu osutatakse ehitusseaduses madalenergiastandardile (ÖNORM 8118), mis näitab üksnes hoone välispiirde kvaliteeti.			
BE Brüsseli piirkond	Brüsseli õhu-, kliima- ja energiakoodeksis kasutatakse hoonete energiatõhususe uuesti sõnastatud direktiivi määratlust. Määratlust täpsustatakse käimasoleva kulutõhususe uuringu tulemuste põhjal.	Primaarenergia tarbimine alla 45 kWh/m ² /aastas (sh küte, soe vesi ja seadmed) Büroode, teenindus- ja haridusüksuste primaarenergia tarbimine alla 95 – 2,5*C kWh/m ² /aastas, kusjuures C näitab tihedust, st suletud ruumi suuruse ja energiakao ala vahelist suhet.	Kõik uued hooned peavad alates 2015. aastast täitma passiivmaja standarditega võrreldavaid nõudeid.	Primaarenergia arvutamise meetod hõlmab selliste taastuvenergiaallikate sisendit nagu päikeseenergia, biomassküte, maasoojusküte, soojuspumbasüsteemid ning passiivsed jahutustehnikad.
BE Vallooni piirkond	Kavandamisetapis iseloomustab liginullenergiahoonet energiatõhusus, mis hoone välispiirde osas on ligilähedane passiivmajastandarditele või vastab neile, ning taastuvenergia osakaal tarbimises. Kesk-Euroopa passiivmajastandardi kohaselt peab hoone olema projekteeritud selliselt, et selle soojusenergia tarbimine aastas on kuni 15 kWh/m ² ning jahutusenergia tarbimine aastas kuni 15 kWh/m ² VÕI selliselt, et selle		Elamute, büroode, teenindus- ja õppehoonete energiasstandard on 2014. aastaks 60 kWh/m ² /aastas. Ehituses järgitakse alates 2017. aastast passiivmaja või sellele võrdväärseid standardeid. Alates 2019. aastast vastavad kõik uued hooned passiivmaja standardile lisaks vähemalt nullenergiastandardile ning	Taastuvenergia osakaalu illustreeritakse arvuliselt riiklikus kavas.

⁷ Tabelis esitatud energiatõhususe tasemed näitavad energianõudeid nii nagu erinevad liikmesriigid on need esitanud. Kuna ehitusalased õigusaktid ja arvutusmeetodid on riigiti erinevad, ei saa arvuksi eesmäärke seda arvesse võtmata võrrelda.

	<p>soojusenergia tarbimise tippkoormus on 10W/m².</p> <p>Primaarenergia kogutarbimine (kütmiseks, sooja vee ja elektri saamiseks kasutatav primaarenergia) ei tohi ületada 120 kWh/m² aastas.</p> <p>On oodata, et ajapikku määratlus täiendatakse.</p>		liigutakse plussenergiahoonete poole.	
BE Flaami piirkond	<p>Flaami energiaagentuur (VEA) uurib energiatõhususe miinimumnõuete kuluoptimaalsete tasemete arvutamiseks välja töötatud võrdleva meetodika raamistiku alusel, millised oleksid Flandria jaoks kuluoptimaalseid tasemed. Selle uuringu tulemusi kasutatakse sisendina määratluse üksikasjalikul kohaldamisel praktikas.</p>	<p>Praegu on kuluoptimaalne tase E55-E60, mis on arvutuslik energiakasutus.</p>	<p>Elamute, büroo- ja õppehoonete E-taseme nõue on E70 aastal 2012 ja E60 aastal 2014. Nii uute kui ka olemasolevate hoonete jaoks töötatakse välja ajakava, mille kohaselt rakendatakse rangemad nõuded aastateks 2019 (üldkasutatavad hooned) ja 2021 (elamute ja muude hoonete jaoks eraldi).</p>	<p>Õigusaktid on väljatöötamisel. Elamutes, kus on rohkem kui üks eluase (samuti koolimajades ja büroodes) kasutatakse ühte järgmisest kuuest võimalusest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Päikese soojusenergia süsteemid. 2. Päikesepaneelide abil toodetud päikeseenergia süsteemid. 3. Biomass (katlad, ahjud või soojuse ja elektri tõhus koostootmine). 4. Soojuspumbad. 5. Ühendus kaugkütte või -jahutusega. 6. Osalemine taastuvenergia projektis. <p>Lisavõimalusena ≥ 10 kWh taastuvenergiat kasuliku põrandapinna ruutmeetri kohta (kombineeritud süsteem või süsteemid).</p> <p>Kui taastuvenergia miinimumnõudeid ei täideta, kehtestatakse 10% rangem energiatõhususe nõue (E-tase). Taastuvenergia miinimumosakaalu võetakse arvesse E-taseme arvutustes.</p>
BG	<p>Bulgaarias ei ole liginullenergiahoone ametlikku määratlust</p>			

CY	Liginullenergiahoone määratlemisel on kasutatud primaarenergia tarbimise näitajat ja taastuenergia osakaalu. Arvutustes kasutatakse võrdlushoonet.	180 kWh/m ² /aastas elamute puhul 210 kWh/m ² /aastas muude hoonete kui elamud puhul (sh kütte, jahutus, sooja vee tootmine ja valgustus)		Vähemalt 25% primaarenergiast peab olema toodetud taastuvatest energiaallikatest.
CZ	Liginullenergiahoone määratlus on heakskiitmisel. Tulevane hoonete energiatõhusust käsitlev määrus sisaldab määratlust, mille kohaselt energia tarbimisest kindlaksmääratud protsent tuleb katta taastuenergiaallikatest.		Aastal 2016 on kõik üle 1500 m ² üldkasutatavad hooned liginullenergiahooned ning aastal 2017 on kõik üle 350 m ² üldkasutatavad hooned liginullenergiahooned. Aastal 2018 on kõik üle 1500 m ² uued hooned liginullenergiahooned. Aastal 2019 on kõik üle 350 m ² uued hooned liginullenergiahooned. Alates 2020 ehitatakse aastas 14 000–22 000 elamut, mis vastavad liginullenergiahoone nõuetele.	
DK	Ehitusalased õigusaktid sisaldavad liginullenergiahooneid käsitlevaid nõudeid progresseeruvate tõhususklassidena, „klass 2015” ja „klass 2020”. Elamud (lisaks hotellid jne) liigitatakse klassi 2015, kui kütmiseks, ventileerimiseks, jahutuseks ja sooja vee tootmiseks vajalik koguenergiatarve kütava pinna ruutmeetri kohta ei ületa 30 kWh/m ² /aastas, millele liidetakse 1000 kWh/aastas jagatuna kütavale pinnale: $(30 + 1000/A)$ kWh/m ² /aastas. Elamud (lisaks hotellid jne) liigitatakse klassi	20 kWh/m ² /aastas	On oodata, et „klass 2015” nõuded muutuvad kohustuslikuks 2015. aastal. „Klass 2020” nõudeid kohaldatakse üldkasutatavatele hoonetele 2018. aasta lõpuks ning kõigile muudele hoonetele 2020. aasta lõpuks.	Taastuenergiaallikate oodatav osakaal ehitussektoris on esitatud 2015. ja 2020. aasta kohta: 44–51% 2015. aastal 51–56% 2020. aastal.

	<p>2015, kui kütmiseks, ventileerimiseks, jahutuseks ja sooja vee tootmiseks vajalik koguenergiatarve kütava pinna ruutmeetri kohta ei ületa 41 kWh/m²/aastas, millele liidetakse 1000kWh/aastas jagatuna kütavale pinnale: (41 + 1000/A) kWh/m²/aastas.</p> <p>Hoone liigitatakse klassi 2020, kui kütmiseks, ventileerimiseks, jahutuseks ja sooja vee tootmiseks vajalik koguenergiatarve ei ületa 20 kWh/m²/aastas.</p>			
EE	Liginullenergiahoonete jaoks on välja pakutud energiakoeffitsient 50–140 kWh/m ² /aastas, kuid liginullenergiahoone määratlemiseks on vaja üldsusega rohkem konsulteerida.	Energiakoeffitsiendiks on pakutud 50–140 kWh/m ² /aastas.	Järk-järgult rangemad energiatõhususe nõuded alates 2013. aastast.	
FI	Soome ei ole liginullenergiahoone lõpliku määratluseni veel jõudnud. 2015. aastal on kavas soovitusena välja anda liginullenergiahoone tehniline kirjeldus.		Pärast 2015. aastat ehitatavaid, remonditavaid või liisitavaid hooneid käsitlevad „passiivmajastandardi” nõuded.	
FR	Prantsusmaal ei ole liginullenergiahoone ametlikku määratlust.		Korterimajade puhul muudetakse 2015. aastal tarbimisnõuet rangemaks – 57,5-lt 50-le kWh _{ep} /m ² /aastas. Eramajade puhul juba kehtib nõue 50 kWh _{ep} /m ² /aastas.	
			2020. aastal on kõik uued hooned plussenergiahooned.	
			Olemasolevate hoonete	

			primaarenergia tarbimine väheneb 2020. aastaks 38%.	
DE	Valitsus töötab välja üksikasjalikke liginullenergiahoone tõhususe standardeid.		Energiasäästumääruasi ajakohastatakse 2012. või 2013. aastal ning võib-olla täiendavalt enne 2020. aastat. 2016. aastal kehtestatakse nõuded üldkasutatavate liginullenergiahoonete ning 2018. aastal kõigi uute liginullenergiahoonete kohta.	Vastavalt seadusele, milles käsitletakse taastuvenergia kasutamist kütmisel (<i>Erneuerbare-Energien- Wärme-Gesetz</i>), on Saksamaal kohustuslik kasutada uute hoonete kütmisel taastuvenergiat. Taastuvenergiatootmise miinimummäär on sätestatud eespool nimetatud õigusaktis.
EL	Liginullenergiahooneid käsitlev standard puudub. Ettevalmistamisel on uued määrad, mis põhinevad hoonete energiatõhususe uuesti sõnastatud direktiivil, ning nendes määratakse kindlaks liginullenergiahooneid käsitlev tegevuskava.			Uute hoonete kogu primaarenergia tarve tuleks katta taastuvenergiaallikatel põhinevatest energiavarustusüsteemidest. (riiklik eesmärk, riiklik energiatõhususe kava).
HU	Liginullenergiahoonete energiatõhususe nõuded määratakse kindlaks hoonete energiatõhusust käsitlevas määras, mida praegu välja töötatakse.		Nõudeid karmistatakse 2016. aastal, kui nõuete süsteem on kavas põhjalikult läbi vaadata. Aktiivseid päikeseenergia- ja päikeseelektrisüsteeme otseselt käsitlevad nõuded võetakse kasutusele 2016. aastal.	
IE	Mõiste määramisel on kasutatud primaarenergia kasutuse arvilist näitajat ja hoone energiamärgise taset.	2020. aastaks on kõigi eluruumide energiatarve maksimaalselt 45 kWh/m ² /aastas (sh küte, ventilatsioon, sooja vee tootmine ja valgustus). Kõigi uute eluruumide energiamärgis peab olema vähemalt A3. Sama põhimõtet kohaldatakse ka	Eesmärk on saavutada 2013. aastaks heite üldine vähenemine 40% ja 2019. aastaks 60%, võttes arvesse kuloptimaalsust käsitlevaid arvutusi. Ehitismääruste L osa muudetakse aastatel 2015 ja 2018 nii, et olemasolevate hoonete puhul, mida	Mõistlik osa energiast saadakse kohapealsetest või lähedalasuvatest taastuvenergiaallikatest.

		muudele hoonetele kui eluruumid ja olemasolevatele hoonetele, kuid arvulist eesmärki ja energiamärgist ei ole veel ametlikult kehtestatud.	laiendatakse, renoveeritakse, muudetakse või mille kasutusotstarvet muudetakse, nõutakse ajakohastatud energiatõhususstandardit.	
IT	Liginullenergiahoone tõhususe standardit ei ole ametlikult määratletud.			
LT	Energiatõhusust ei määratleta energiatarbimise konkreetse väärtuse, vaid hoone energiatõhususklassi kaudu. Iga hoonet hinnatakse eraldi.	Liginullenergiahoone vastab tehniliste ehitusmääruste STR 2.01.09:2012 nõuetele, milles käsitletakse A++ energiaklassi hooned.	<p>Leedu on kehtestanud hoonete energiatõhususklasside põhjal uute hoonete jaoks üleminekunõuded aastateks 2014, 2016, 2018 ja 2021:</p> <ul style="list-style-type: none"> -enne 2014. aastat peavad uued hooned või nende osad vastama C-klassi hoone nõuetele; -alates 2014. aastast peavad uued hooned või nende osad vastama B-klassi hoone nõuetele; -alates 2016. aastast peavad uued hooned või nende osad vastama A-klassi hoone nõuetele; -alates 2018. aastast peavad uued hooned või nende osad vastama A+-klassi hoone nõuetele; -alates 2021. aastast peavad uued hooned või nende osad vastama A++-klassi hoone nõuetele. 	A++ energiaklassi hoonete puhul peab suurim osa tarbitavast energiast tulenema taastuvaenergiaallikatest (valem on esitatud riiklikus kavas).
LV	Õigusnormid, sealhulgas taastuvenergiaallikate kasutamist käsitlevad konkreetsed tehnilised nõuded töötatakse välja 2012. aastal.			
LU	Liginullenergiahoone määratluse kohta teave			

	puudub.			
MT	Liginullenergiahoone määratluse kohta teave puudub.			
NL	Määratlus põhineb energiatõhususkoeffitsiendil (EPC), dimensioonita arvul, mida kasutatakse hoone energiatõhususe näitajana vastavalt sellele, kuidas hoonet kasutatakse. Kavas on viia läbi uuringud selle kohta, kas rangema energiatõhususkoeffitsiendi kehtestamine vaheeesmärgina oleks teostatav ja kulutõhus.	Eelduseks on, et täielikult liginullenergiahoone energiatõhususkoeffitsient (EPC) = 0.	<p>Energiatõhususkoeffitsienti vähendatakse 0,8-lt 0,6-le alates 1. jaanuarist 2011 ja 0,4-le alates 1. jaanuarist 2015. Eesmärk on kehtestada muude kui üldkasutatavate hoonete jaoks 2020. aastal nõue, mis on nulli lähedal (EPC=0).</p> <p>Muude kui eluruumide puhul on vastav vähendamine (võrreldes 2007. aastaga) jõus, mis suurendab uute hoonete energiatõhusust 50% aastal 2015.</p> <p>Eesmärk on kehtestada üldkasutatavate hoonete jaoks 2018. aastal nõue, mis on nulli lähedal (EPC=0), ning ehitada 2015. aastaks 60 000 uut liginullenergiahoonet eluruumideks.</p>	Energiatõhususkoeffitsiendi süsteemi kohaselt võivad ehitajad nõutud koeffitsiendi saavutamiseks vabalt valida meetmed, millega vähendada energianõudlust, kasutada taastuvenergiaallikaid ning kasutada tõhusalt fossiilkütuseid. Seda põhimõtet säilitatakse liginullenergiahoonete puhul. Kuna energiatõhususkoeffitsient muutub üha rangemaks, muutub taastuvenergia osakaal nõuete täitmisel automaatselt aina tähtsamaks.
PL	Liginullenergiahoone määratlus praegu veel puudub. Heitevabade hoonete uurimiskeskus (<i>Zero Emission Building Research Centre</i>) töötab välja riiklikku määratlust.			
PT	Liginullenergiahoone määratluse kohta teave puudub.			
RO	Liginullenergiahoone määratluse kohta teave puudub.			

SK	Liginullenergiahoone määratluse kohta teave puudub.			
SL	Uus energiaseadus on väljatöötamisel ning see peaks sisaldama sätteid liginullenergiahoonete kohta.			
ES	Liginullenergia määratlus ei ole veel sõnastatud. 2018. aastal on kavas tehnilised ehitismäärused kolmandat korda läbi vaadata ning lisada neisse liginullenergiahoone mõiste. Lõplik määratlus on kavas vastu võtta 2019. aastal.			
SE	Liginullenergiahooneid käsitlevad nõuded vastavad praegu kehtivate ehitismääruste nõuetele. Ehitismäärusi ja liginullenergiahoone määratlust muudetakse vastavalt käimasolevate uuringute ja näidisprojektide tulemustele järkjärgult rangemaks.	Eluruumide puhul kehtib praegu energia lõpptarbimise nõue 55–130 kWh/m ² /aastas ning muude hoonete puhul 55–120 kWh/m ² /aastas.	Järgmine kord karmistatakse ehitismäärusi 2015. aastal.	Rootsis on taastuvenergia osakaal väga suur kõigis sektorites, sealhulgas ehitussektoris. Ehitismäärustega soositakse hoonete kütmist taastuvatest allikatest saadud energiaga.
UK	Liginullenergiahoone on määratletud kui CO ₂ -heite vaba hoone.		Kõik elamud peaksid alates 2016. aastast olema CO ₂ heite vabad. Üldkasutatavad hooned peaksid olema CO ₂ heite vabad 2019. aastaks.	